

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 234/2010

z dnia 19 marca 2010 r.

ustanawiające niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych do zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż

(wersja ujednolicona)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 170 i 187, w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych do zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż ⁽²⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione ⁽³⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości powinno zostać ujednolicone.
- (2) Dla pewnych produktów objętych wspólną organizacją rynków rolnych refundacje wywozowe, kwoty korygujące oraz podatki wywozowe muszą być ustalane, jako środek szczególnie w przypadku występowania na rynku zakłóceń, w oparciu o pewne kryteria umożliwiające pokrycie różnicy między notowaniami a cenami tych produktów w Unii i na rynku światowym.
- (3) Z uwagi na rozpiętość cen, po jakich zboża są oferowane na rynku światowym przez różne kraje wywozu, należy w szczególności uwzględnić różnice w kosztach transportu i ustalić wysokość refundacji, uwzględniając

różnicę między reprezentatywnymi cenami w Unii oraz najbardziej korzystnymi notowaniami i cenami na rynku światowym.

- (4) W celu umożliwienia wywozu mąki, grubych kasz, drobnych kasz i słodu czynnikami, jakie należy uwzględnić przy refundacjach, są, z jednej strony, ceny podstawowych zbóż i ich ilości niezbędne do wytwarzania rozpatrywanych produktów oraz wartość produktów ubocznych, a z drugiej strony – możliwości i warunki sprzedaży produktów na rynku światowym.
- (5) System kwot korygujących przewidziany w art. 164 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 wymaga ich zróżnicowania w zależności od miejsca przeznaczenia wywożonych produktów.
- (6) W celu zapewnienia sprawnego zarządzania funduszami Unii i uwzględniania możliwości wywozu tych produktów należy przewidzieć możliwość ustalania refundacji oraz podatków wywozowych w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku I część I lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w drodze przetargu dotyczącego określonej ilości.
- (7) W celu zapewnienia równego traktowania wszystkich zainteresowanych stron w Unii przetargi muszą być organizowane zgodnie z jednolitymi zasadami. W tym celu decyzje o otwarciu przetargu powinny być opublikowane razem z ogłoszeniem o przetargu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (8) Oferty muszą zawierać dane umożliwiające ich ocenę i muszą im towarzyszyć pewne zobowiązania formalne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, s. 7.

⁽³⁾ Zob. załącznik IV.

- (9) Należy ustalać maksymalną refundację wywozową lub minimalny podatek wywozowy. Procedura ta zapewnia, że wszystkie ustalone ilości zostają przydzielone.
- (10) Na rynku mogą powstawać sytuacje, w których aspekty gospodarcze przewidywanego wywozu towarów powodują raczej wstrzymanie przetargu aniżeli ustalenie refundacji wywozowej lub podatku wywozowego.
- (11) Wadium powinno zapewniać, że wywożone ilości są wywożone zgodnie z pozwoleniem wydanym w ramach zaproszenia do przetargu. Zobowiązanie to może być spełnione tylko wówczas, gdy przedłożone oferty przetargowe są podtrzymane. Wycofanie ofert pociąga za sobą utratę wadium.
- (12) Muszą zostać ustanowione szczegółowe zasady zapewniające powiadomianie oferentów o wynikach zaproszenia do przetargu oraz że niezbędne pozwolenia wydane są dla wywozu przydzielonych ilości.
- (13) Aby ustalić refundację wywozową dla produktów wymienionych w załączniku I część I lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz uniknąć dokonywania kontroli mających na celu wykrycie niewielkich odchyłeń ilościowych w odniesieniu do produktu podstawowego, tak aby nie odbiło się to w sposób istotny na jakości produktu, należy przyjąć standardową metodę oceny. Najskuteczniejszym technicznym sposobem oszacowania podstawowej ilości zbóż okazała się analiza zawartości popiołu w produkcie. Do analizy tej powinna być stosowana taka sama procedura w całej Unii.
- (14) Nie wydaje się uzasadnione przyznawanie refundacji wywozowych do zboża przywożonego z państw trzecich i ponownie wywożonych do państw trzecich. Refundacje powinny być zatem przyznawane tylko do produktów unijnych.
- (15) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 612/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych⁽¹⁾ wymaga, aby w przypadku zróżnicowania stawki refundacji zgodnie z przeznaczeniem produktu wypłata kwoty należnej z tytułu refundacji wywozowej była uzależniona w szczególności od przedstawienia dowodu, że produkt został wywieziony w niezmienionym stanie do państwa trzeciego lub do jednego z państw trzecich, w odniesieniu do których ma zastosowanie refundacja. W odniesieniu do zbóż jedyną stawką refundacji niższą od stawki stosowanej w wywozie do wszystkich państw trzecich jest stawka ustalona dla produktów wywożonych do Szwajcarii i Księstwa Liechtensteinu. W celu uniknięcia utrudnień w wywozie z Unii na skutek wymogu przedstawienia dowodu, że towar dotarł do miejsca przeznaczenia, należy znaleźć inne sposoby zapewnienia, by produkty, na które wypłacono refundacje mające zastosowanie do wszystkich państw trzecich, nie zostały wywiezione do wyżej wymienionych krajów. W związku z tym należy zrezygnować z wymogu przedstawiania dowodu przybycia towaru do miejsca przeznaczenia we wszystkich przypadkach, w których wywóz miał miejsce drogą morską. Wystarczającą gwarancją stanowią zaświadczenia wystawione przez właściwe władze państw członkowskich stwierdzające, że produkty opuściły obszar celny Unii po załadowaniu ich na statek nadający się do transportu morskiego.
- (16) Zgodnie z art. 162 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 produkty wymienione w tym artykule przeznaczone do wywozu w postaci produktów przetworzonych lub bez dalszego przetworzenia kwalifikują się do refundacji wywozowych, jeśli spełniają szczegółowe warunki określone w art. 167 tego rozporządzenia. Ponadto art. 167 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że Komisja może ustanowić dalsze warunki przyznawania refundacji wywozowych w odniesieniu do jednego produktu lub większej liczby produktów. Warunki te zostały określone w rozporządzeniach Rady w sprawie wspólnej organizacji rynku w sektorach wymienionych w art. 162 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Ze względu na uchylenie tych przepisów należy ustanowić przepisy horyzontalne.
- (17) Przepisy horyzontalne już istnieją w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 612/2009. W związku z tym wskazane jest dostosowanie tego rozporządzenia w celu określenia warunków, o których mowa w art. 167 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, oraz zniesienia tych warunków w niniejszym rozporządzeniu.
- (18) Artykuł 187 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, iż mogą być podejmowane konieczne środki w przypadku, jeżeli notowania lub ceny na rynku światowym dla jednego lub więcej produktów, określonych w załączniku I część I tego rozporządzenia, osiągają poziom, który zakłóca lub grozi zakłóceniem podaży na rynku Unii i sytuacja ta prawdopodobnie utrzyma się lub będzie się pogarszać. Dlatego należy zapewnić dostateczną podaż zbóż. W tym celu mogą być pobierane podatki wywozowe, a wystawianie pozwoleń na wywóz całkowicie lub częściowo zawieszane.
- (19) Z powodu niehandlowego charakteru środków unijnej i krajowej pomocy żywnościowej przewidzianej międzynarodowymi umowami lub innymi programami dodatkowymi, a także innymi środkami Unii dotyczącymi nieodpłatnych dostaw, wywóz dokonywany w tym celu jest wyłączony ze stosowania podatku wywozowego stosowanego w wywozie handlowym, w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż.
- (20) Ponieważ sytuacja określona w art. 187 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 może powstawać w stosunkowo krótkich okresach czasu, Komisja musi mieć prawo do zawieszania wystawiania pozwoleń na wywóz w dowolnym momencie.
- (21) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 186 z 17.7.2009, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do produktów określonych w załączniku I część I lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 refundacje wywozowe i podatki wywozowe, określone w art. 15 lit. a) niniejszego rozporządzenia, jak też kwoty korygujące, określone w art. 164 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, są ustalane z uwzględnieniem w szczególności następujących czynników:

- a) cen płaconych na reprezentatywnych rynkach Unii oraz ich trendów i notowań na rynkach państw trzecich;
- b) kosztów wprowadzania do obrotu i najkorzystniejszych kosztów transportu między reprezentatywnymi rynkami Unii i portami lub innymi miejscami wywozu, jak również kosztów dostarczenia produktów na rynek światowy;
- c) w przypadku produktów przetworzonych, ilości zbóż wymaganych do ich wytworzenia;
- d) możliwości i zasad sprzedaży wspomnianych produktów na rynku światowym;
- e) dążenia do uniknięcia zakłóceń na rynku Unii;
- f) aspektów gospodarczych przewidywanego wywozu;
- g) ograniczeń ilościowych i budżetowych wynikających z porozumień zawartych zgodnie z art. 218 Traktatu.

Artykuł 2

Przepisy art. 166 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stosuje się, w całości lub w części, do wszystkich produktów określonych w załączniku I część I lit. c) i d) tego rozporządzenia i do produktów określonych w jego załączniku I część I wywożonych w postaci towarów wymienionych w jego załączniku XX część I.

Przepisy art. 164 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stosuje się do sektora zbóż oraz do produktów wywożonych w postaci towarów wymienionych w załączniku XX tego rozporządzenia.

Artykuł 3

Kwoty korygujące mogą być zróżnicowane w zależności od miejsca przeznaczenia.

Artykuł 4

1. Refundacje wywozowe do produktów określonych w załączniku I część I lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz podatki wywozowe przewidziane w art. 15 lit. a) niniejszego rozporządzenia mogą być ustalane w drodze przetargu.

Warunki przetargu muszą gwarantować równość dostępu wszystkim osobom prowadzącym działalność gospodarczą na terytorium Unii.

Takie zaproszenia do przetargu dotyczą refundacji wywozowej lub podatku wywozowego.

2. Decyzja o wydaniu zaproszenia do przetargu jest podejmowana zgodnie z procedurą określoną w art. 195 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

3. Decyzji o wydaniu zaproszenia do przetargu towarzyszy publikacja ogłoszenia o przetargu sporządzonego przez Komisję i podającego w szczególności terminy składania ofert przetargowych oraz adresów właściwych urzędów państw członkowskich, do których należy je przesyłać.

4. Decyzja o wydaniu zaproszenia do przetargu i ogłoszenie o przetargu są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Między datą publikacji ogłoszenia o przetargu i wyznaczonym pierwszym terminem składania ofert musi być zachowany odstęp co najmniej pięciu dni.

Artykuł 5

1. Zainteresowane strony składają ofertę na piśmie lub za pośrednictwem środków pisemnego przekazu telekomunikacyjnego we właściwym urzędzie państwa członkowskiego.

2. Oferty przetargowe określają:

- a) odniesienie do przetargu;
- b) nazwę i adres oferenta;
- c) rodzaj i ilość produktu przeznaczonego na wywóz;
- d) kwotę refundacji wywozowej na tonę lub, tam gdzie ma to zastosowanie, kwotę podatku wywozowego za tonę, wyrażoną w euro.

3. Oferty przetargowe są ważne tylko wówczas, gdy:

- a) przed upływem terminu przewidzianego na składanie ofert przedstawiony został dowód, że oferent wniósł wadium;
- b) dołączone jest do nich pisemne zobowiązanie do złożenia, w odniesieniu do przydzielonych ilości, w ciągu dwóch dni po odbiorze powiadomienia o przydziale zgodnie z art. 7 ust. 3, wniosku o pozwolenie na wywóz lub, jeżeli jest to właściwe, wniosku o pozwolenie na wywóz z wcześniejszym wyznaczeniem podatku wywozowego równego kwocie podanej w złożonej ofercie;

c) nie zawierają one innych warunków poza przewidzianymi w ogłoszeniu o przetargu.

4. Złożonych ofert przetargowych nie można wycofać.

Artykuł 6

Otwarcia ofert dokonują właściwe urzędy państw członkowskich. Nie odbywa się ono publicznie. Osoby upoważnione do uczestniczenia w otwarciu ofert zobowiązane są do zachowania tajemnicy.

Oferty są niezwłocznie notyfikowane Komisji bez wskazywania oferentów.

Artykuł 7

1. Na podstawie notyfikowanych ofert, zgodnie z procedurą określoną w art. 195 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, Komisja podejmuje decyzję o ustaleniu maksymalnej wysokości refundacji wywozowej lub, w odpowiednim przypadku, minimalnej wysokości podatku wywozowego lub o wstrzymaniu przetargu.

2. Z chwilą ustalenia maksymalnej wysokości refundacji wywozowej zamówienia składa się oferentowi lub oferentom, którego lub których oferta odpowiada poziomowi równemu maksymalnej refundacji lub jest od niej niższa, jak również oferentowi lub oferentom, których oferty dotyczą podatku wywozowego.

W przypadku ustalenia minimalnego podatku wywozowego przetarg wygrywa ten oferent lub oferenci, którego lub których oferta odpowiada poziomowi równemu minimalnemu podatkowi lub jest od niego wyższa.

3. Z chwilą podjęcia decyzji przez Komisję właściwe urzędy zainteresowanych państw członkowskich powiadamiają na piśmie wszystkich oferentów o wyniku ich udziału w przetargu.

Artykuł 8

1. Pozwolenia na wywóz są wydawane oferentom, który wygrali przetarg, po otrzymaniu przez właściwy urząd państwa członkowskiego ich wniosków o pozwolenie na wywóz na ilości, które zostały im przyznane.

2. W odpowiednim polu wniosku o pozwolenie na wywóz i samego pozwolenia na wywóz podane są miejsca przeznaczenia wymienione w akcie prawnym dotyczącym zaproszenia do przetargu. Pozwolenie zobowiązuje do dokonania wywozu do podanego miejsca przeznaczenia.

Artykuł 9

Wadium jest zwalniane wówczas, gdy:

- a) oferta nie została przyjęta;
- b) wygrywający przetarg składa dowód, że złożone zostało wadium przewidziane w art. 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1342/2003 ⁽¹⁾.

Jeżeli zobowiązanie określone w art. 5 ust. 3 lit. b) nie zostaje wypełnione, wadium przepada, z wyjątkiem przypadku siły wyższej.

Artykuł 10

Refundacje wywozowe w odniesieniu do produktów, określonych w załączniku I część I lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, są ustalane co najmniej raz w miesiącu.

Artykuł 11

1. Refundacje wywozowe w odniesieniu do mąki pszennej lub mąki ze zbóż mieszanych, mąki żytniej, kasz grubych i kasz drobnych z pszenicy oraz słodu są ustalane z uwzględnieniem ilości zboża podstawowego niezbędnego do wyprodukowania 1 000 kilogramów danego produktu. Współczynniki przetworzenia odzwierciedlające stosunek między ilością produktu podstawowego a ilością tego produktu zawartą w produkcie przetworzonym ustanawia się w wysokości wymienionej w załączniku I.

2. Zawartość popiołu w mące ustalana jest przy zastosowaniu metody analitycznej określonej w załączniku II.

Artykuł 12

Nie naruszając art. 17 rozporządzenia (WE) nr 612/2009, dla wypłacenia refundacji ustalonej w zamówieniu udzielonym w odniesieniu do refundacji wywozowych dla wszystkich państw trzecich nie wymaga się dowodu dokonania formalności celnych związanych z przywozem, o ile przedsiębiorca dostarczy dowód, że ilość co najmniej 1 500 ton produktów zbożowych opuściła obszar celny Unii na statku nadającym się do transportu morskiego.

Dowód taki stanowi jeden z wpisów znajdujących się w załączniku III, poświadczony przez właściwe organy, na egzemplarzu kontrolnym określonym w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 612/2009, na zgłoszeniu wywozowym, o którym mowa w art. 787 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽²⁾ lub dokumencie krajowym potwierdzającym opuszczenie obszaru celnego Unii.

Artykuł 13

Jeżeli przedsiębiorca dostarczy dowód dopełnienia formalności celnych związanych z dopuszczeniem do spożycia w Szwajcarii lub Księstwie Liechtensteinu, kwota refundacji wywozowej „dla wszystkich państw trzecich” ustalona w drodze przetargu zostaje zmniejszona o różnicę między tą kwotą i wysokością refundacji wywozowej obowiązującą w dniu przyznania kontraktu w odniesieniu do wyżej wymienionych miejsc przeznaczenia.

Artykuł 14

Jeżeli w odniesieniu do jednego lub kilku produktów spełnione są warunki ustanowione w art. 187 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mogą być podjęte następujące środki:

- a) zastosowanie podatku wywozowego. Może zostać ustalona kwota korygująca. Zarówno podatki, jak i kwota korygująca mogą być zróżnicowane odpowiednio do kraju przeznaczenia;
- b) całkowite lub częściowe wstrzymanie wydawania pozwoleń na wywóz;
- c) całkowite lub częściowe odrzucenie rozpatrywanych wniosków o pozwolenie na wywóz.

⁽¹⁾ Dz.U. L 189 z 29.7.2003, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

Jednakże żaden podatek nie może być stosowany przy wywozie zbóż lub produktów zbożowych podjętym w celu wprowadzania w życie unijnych i krajowych środków pomocy żywnościowej regulowanej międzynarodowymi umowami lub innymi programami dodatkowymi, a także wprowadzaniu w życie innych środków Unii dotyczących nieodpłatnych dostaw.

Artykuł 15

W przypadku gdy przetarg nie ma miejsca, podatek wywozowy, jaki należy pobrać, jest równy podatkowi obowiązującemu w dniu zakończenia formalności celnych.

Jednakże na wniosek zainteresowanego, złożony jednocześnie z wnioskiem o wydanie pozwolenia w odniesieniu do produktu, którego wywóz ma miejsce w okresie ważności pozwolenia, stosowany jest podatek wywozowy obowiązujący w dniu złożenia wniosku o pozwolenie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 marca 2010 r.

Artykuł 16

Środki określone w art. 15 przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 195 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Jednakże w przypadkach nagłych Komisja może przyjąć te środki.

Artykuł 17

Rozporządzenie (WE) nr 1501/95 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku V.

Artykuł 18

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

	Kod CN	Zawartość popiołu (w miligramach) na 100 g mąki, kaszy i kaszki	Współczynniki przetworzenia wskazujące liczbę kg zbóż na 1 000 kg danego produktu
1. Mąka pszenna z pszenicy i mieszanki zbóż	1101 00 15 9100	0–600	1 370
	1101 00 15 9130	601–900	1 280
	1101 00 15 9150	901–1 100	1 180
	1101 00 15 9170	1 101–1 650	1 090
	1101 00 15 9180	1 651–1 900	1 020
2. Mąka żytnia	1102 10 00 9500	0–1 400	1 370
	1102 10 00 9700	1 401–2 000	1 080
3. Kasze i kaszki z pszenicy miękkiej	1103 11 90 9200	0–600	1 370
4. Kasze i kaszki z pszenicy durum	1103 11 10 9200	0–1 300 (sito 0,160 mm)	1 500
	1103 11 10 9400	0–1 300	1 340
	1103 11 10 9900	powyżej 1 300	1 260
5. Słód nieprażony	1107 10 19		1 270
	1107 10 99		
Słód prażony	1107 20 00		1 490

ZAŁĄCZNIK II

Metoda oznaczania zawartości popiołu w mące

APARATURA

1. Waga laboratoryjna o dokładności 0,1 mg. Pojemnik z odpowiednimi odważnikami.
2. Elektryczny piec mufłowy z dobrym przepływem powietrza, wyposażony w regulator temperatury.
3. Okrągłe parownice z płaskim dnem (średnica około 5 cm, maksymalna wysokość 2 cm), najlepiej wykonane ze stopu złota i platyny lub z kwarcu albo z porcelany.
4. Eksykator z porcelany lub aluminium (o średnicy wewnętrznej około 18 cm) wyposażony w króciec i perforowaną płytkę.

Środkiem osuszającym jest chlorek wapnia, bezwodnik fosforowy lub żel krzemionkowy barwiony na niebiesko.

SPOSÓB POSTĘPOWANIA

1. Waga próbki wynosi 5–6 g. W przypadku mąki, której zawartość popiołu w odniesieniu do substancji suchej prawdopodobnie przekracza 1 %, waga próbki wynosi 2–3 g. Wagę próbki wystarczy określić z dokładnością do 10 mg, przy wszelkich innych operacjach ważenia należy zachować dokładność do 0,1 mg.

2. Niezwłocznie przed użyciem parownice muszą być nagrzewane w piecu mufłowym do temperatury spalania, aż ich waga ustabilizuje się, na ogół wystarczy 15 minut.

Następnie parownice są schładzane w eksykatorze do temperatury laboratorium w warunkach opisanych w pkt 7.

3. Umieścić próbkę w parownicy i utworzyć z niej warstwę o jednakowej grubości, nie ubijając. Bezpośrednio przed operacją spalania zwilżyć próbkę 1 lub 2 ml alkoholu etylowego.
4. Umieścić parownice we wlotowej części pieca, pozostawiając drzwiczki otwarte. Gdy substancja przestanie płonąć żywym ogniem, wsunąć parownice do pieca. Po zamknięciu drzwiczek pieca należy utrzymywać dostateczny przepływ powietrza, który nie może być zbyt silny, aby nie porywał substancji z parownic.
5. Spopielanie powinno doprowadzić do całkowitego spalania mąki, w tym cząsteczek węgla, które mogą znajdować się w popiele. Operacja spopielania jest uznana za zakończoną, jeżeli po schłodzeniu pozostałość jest prawie biała.
6. Temperatura spopielania powinna wynosić 900 °C.
7. Po zakończeniu spopielania wyjąć parownice z pieca i schładzać je na płycie eternitowej przez okres około 1 minuty, a następnie włożyć do eksykatora (najwyżej cztery parownice jednocześnie). Zamknięty eksykator zostaje przeniesiony w pobliże wagi laboratoryjnej. Parownice ważyć po całkowitym wystygnięciu (około 1 godziny).

WYNIKI

1. Granica błędu: jeżeli zawartość popiołu nie przekracza 1 %, różnica wyników dwukrotnego badania nie powinna przekroczyć 0,02 jednostek zawartości popiołu. Jeżeli zawartość popiołu przekracza 1 %, różnica nie powinna przekroczyć 2 % zawartości popiołu. Jeżeli różnica wykracza poza te granice, próbę należy powtórzyć.
2. Zawartość popiołu podawana jest w procentach substancji suchej i zaokrąglana do 0,01.

ZAŁĄCZNIK III

Wpisy, o których mowa w art. 12 akapit drugi

- w języku bułgarskim: Износ на зърнени култури по море — член 12 от Регламент (EC) № 234/2010
- w języku hiszpańskim: Exportación de cereales por vía marítima; artículo 12 del Reglamento (UE) n° 234/2010
- w języku czeskim: Vývoz obilovin po moři – článek 12 nařízení (EU) č. 234/2010
- w języku duńskim: Eksport af korn ad søvejen — Artikel 12 i forordning (EU) nr. 234/2010
- w języku niemieckim: Ausfuhr von Getreide auf dem Seeweg — Verordnung (EU) Nr. 234/2010 Artikel 12
- w języku estońskim: Teravilja eksport meritsi – määruse (EL) nr 234/2010 artikkel 12
- w języku greckim: Εξαγωγή σιτηρών δια θαλάσσης — Άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 234/2010
- w języku angielskim: Export of cereals by sea — Article 12 of Regulation (EU) No 234/2010
- w języku francuskim: Exportation de céréales par voie maritime — Règlement (UE) n° 234/2010, article 12
- w języku włoskim: Esportazione di cereali per via marittima — Regolamento (UE) n. 234/2010, articolo 12
- w języku łotewskim: Graudu izvešana pa jūras ceļiem – Regulas (ES) Nr. 234/2010 12. pants
- w języku litewskim: Grūdų eksportas jūra – reglamento (ES) Nr. 234/2010 12 straipsnis
- w języku węgierskim: Gabonafélék exportja tengeri úton – 2010/234/EU rendelet 12. cikk
- w języku maltańskim: Esportazzjoni ta' ċereali bil-baħar – Artikolu 12 tar-Regolament (UE) Nru 234/2010
- w języku niderlandzkim: Uitvoer van graan over zee — Verordening (EU) nr. 234/2010, artikel 12
- w języku polskim: Wywóz zbóż drogą morską – Art. 12 rozporządzenia (UE) nr 234/2010
- w języku portugalskim: Exportação de cereais por via marítima — Artigo 12.º, Regulamento (UE) n.º 234/2010
- w języku rumuńskim: Export de cereale pe cale maritimă – Regulamentul (UE) nr. 234/2010 articolul 12
- w języku słowackim: Vývoz obilnín po mori — článok 12 nariadenia (EÚ) č. 234/2010
- w języku słoweńskim: Izvoz žit s pomorskim prometom – člen 12 Uredbe (EU) št. 234/2010
- w języku fińskim: Viljan vienti meriteitse – Asetus (EU) N:o 234/2010 12 artikla
- w języku szwedzkim: Export av spannmål sjövägen – Artikel 12 i förordning (EU) nr 234/2010.

ZAŁĄCZNIK IV

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/95 ⁽¹⁾
(Dz.U. L 147 z 30.6.1995, s. 7)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2480/95
(Dz.U. L 256 z 26.10.1995, s. 9)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 95/96
(Dz.U. L 18 z 24.1.1996, s. 10)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1259/97
(Dz.U. L 174 z 2.7.1997, s. 10)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2052/97
(Dz.U. L 287 z 21.10.1997, s. 14)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2513/98
(Dz.U. L 313 z 21.11.1998, s. 16)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 602/2001
(Dz.U. L 89 z 29.3.2001, s. 16)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1163/2002
(Dz.U. L 170 z 29.6.2002, s. 46)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1431/2003
(Dz.U. L 203 z 12.8.2003, s. 16)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 777/2004
(Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 50)

Wyłącznie art. 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1996/2006
(Dz.U. L 398 z 30.12.2006, s. 1)

Wyłącznie art. 5

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 499/2008
(Dz.U. L 146 z 5.6.2008, s. 9)

Wyłącznie art. 1

⁽¹⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało także zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2094/98 (Dz.U. L 266 z 1.10.1998, s. 61) uchylonym rozporządzeniem (WE) nr 2513/98 (Dz.U. L 313 z 21.11.1998, s. 16).

ZAŁĄCZNIK V

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 1501/95	Niniejsze rozporządzenie
art. 1–11	art. 1–11
art. 12	—
art. 13	art. 12
art. 13a	—
art. 14	art. 13
art. 15	art. 14
art. 16	art. 15
art. 17	art. 16
art. 18	—
art. 19	—
—	art. 17
—	art. 18
załącznik I	załącznik I
załącznik II	załącznik II
załącznik III	załącznik III
—	załącznik IV
—	załącznik V